

**Teatre Auditori
de Granollers**

11.05.25 – 18 h

Ilse

Roger Padullés, llibret
Jordi Domènech, música
**Amb Veus – Cor Infantil Amics
de la Unió**

Fitxa artística

Roger Padullés, llibret i direcció d'escena
Jordi Domènech, compositor
Bàrbara Flores, direcció d'escena
Joan Espuny, correpetidor

Solistes:

Neus Pàmies (Ilse Weber)
Carme Milan (Ruth Elias)
Marc Pujol (Karl Rahm, director de Theresienstadt)
Mercè Arànega (Ruth Elias de gran)
Elna Maynou (Clara)
Cristina Blanc (Edita)
Caterina Cuspinera (Helga)
Bruna Maynou (Annika)
Mar Butjosa (Sonja)
Rita Gaig (Gat mesquí)
Bruna Bertrans (Agnes)
Oriol Colomer (Jan)

Traginart Ensemble:

Ariadna Padró, violí
Gener Salicrú, clarinet
Marc Casas, percussió
Oriol Martí, contrabaix
Jordi Domènech, piano

Veus – Cor Infantil Amics de la Unió

Josep Vila Jover, director musical

Una coproducció de **Traginart**, la **Societat Coral Amics de la Unió**
i el **Teatre Auditori de Granollers**.

Durada: 75 minuts

**Amb música original
de Jordi Domènech
sobre un text de Roger
Padullés, Ilse compta
amb una orquestra
de cambra en directe
i un del millors cors
infantils d'Europa**

Amb el suport de:

IC3C Institut Català de les
Empreses Culturals

**Generalitat
de Catalunya**

Diputació Tarragona

Cançons de bressol

El gueto de Theresienstadt, a prop de Praga, va ser un cas singular dins de l'horror del nazisme, ja que va ser utilitzat pel Tercer Reich com a exemple per ser mostrat al món que encara no tenia coneixement de les atrocitats que es cometien als camps d'extermini. Quan els emissaris de la Creu Roja van visitar-lo van considerar que els presos hi eren tractats amb dignitat, ja que hi van veure escoles, espectacles teatrals, infermeries... però tot va ser una pantomima per ocultar la realitat d'un camp de concentració amb unes dures condicions de vida des d'on s'enviava regularment als presos cap a altres camps d'on ja no sortien vius com Auschwitz o Dachau.

Això no obstant, era cert que en aquell camp hi havia sorgit, malgrat tot, una vida cultural on la música va tenir una forta presència. Allà es va representar diverses vegades el Brundibár de Hans Krasa i segurament molts dels infants que hi van actuar eren els mateixos que, si emmalaltien o es feien mal, eren atesos a la precària infermeria del camp on Ilse Weber, a falta de medicaments, els tractava l'ànima amb els seus contes i cançons.

Ilse Herlinger havia nascut el 1903 a Witkowitz on la seva mare regentava un cafè. A catorze anys va començar a publicar contes, poemes i obres de teatre infantils i el 1930 es va casar amb Willi Weber, de qui prendria el cognom. Amb l'ocupació nazi de Txecoslovàquia va ser deportada, junt amb el seu marit i un dels seus fills, al gueto de Theresienstadt on va presentar-se voluntària com a infermera. Aquesta tasca, com hem dit, havia de ser portada a terme sense recursos materials i per a fer més suportable la situació als seus joves pacients Ilse solia cantar-los cançons que ella mateixa escrivia. Quan els infants que havien participat en la farsa escenificada davant de la Creu Roja, entre els quals hi havia el seu fill, van ser enviats a Auschwitz, ella els va acompanyar. Amb ells va entrar a la cambra de gas on els va mantenir tranquils fins a l'últim instant cantant la cançó de bressol *Wiegala*.

Tant el marit d'Ilse com el seu altre fill van sobreviure aquell infern i van dedicar la seva vida a mantenir la memòria d'aquella heroïna la grandesa de la qual va ser justament fixar-se en les petites necessitats de les persones petites tot fent petites cançons de gran bellesa que, sobretot, pretenien calmar els cors infantils. Els seus treballs van ser publicats sota el títol *Ich wandre durch Theresienstadt* (Camino per Theresienstadt), parafrasejant una de les seves cançons.

La música en espais de dolor és una eina de supervivència espiritual, és un recurs de les víctimes per recordar-se a si mateixes que no deixen de ser humanes i, precisament per això, és també una eina de resistència i lluita en el seu nivell més bàsic i elemental: la lluita de l'individu per recordar-se a si mateix que està viu i que té dret a continuar-ho estant.

Avui, gràcies als textos d'en Roger Padullés i la música d'en Jordi Domènech, la veu d'Ilse Weber – que va cantar, literalment, fins al seu darrer instant – es podrà sentir a casa nostra amb tota la seva bellesa i amb tota la seva importància. Podrem mirar als ulls d'aquells infants que ella va provar de consolar i que faran sentir de nou la seva veu fent de l'art no només una forma d'expressió, sinó també una forma de resistència contra l'oblit.

Oriol Padró Cirera, arxiver melòman i responsable del pòdcast *Sons en el temps*

Viu la Clàssica!

Escolta l'episodi 16 del pòdcast 'Sons en el temps' i descobreix en profunditat aquesta obra de la mà de Roger Padullés, autor del llibret al qual ha posat música en Jordi Domènech.

Recomanem

Diumenge 25 de maig
— 18 h

Aires Mediterranis

L'Orquestra de Cambra de Granollers tanca la temporada amb un concert amb un marcat sentiment nacionalista. Des de les primeres dècades del segle XX, amb una marcada influència de l'escriptura impressionista i la natura, fins a l'actualitat amb un llenguatge post-Falla. Aires mediterranis, ritmes de pasdoble i els poemes de Maragall i Garcia Lorca de fons.

Temporada 2024—2025

✉ @TAGranollers
f @teatreauditori
📷 @teatreauditoridegranollers
📺 @teatreauditori

Organització i promoció:

Teatre Auditori de Granollers

Ajuntament de Granollers

Amb el suport de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 Diputació de Barcelona | Àrea de Cultura